اطلاق تعبیر «بلد» در کفایت قضا صوم در روایت اسحاق بن عمار

بحثی که ما رسیدیم این بود: **«فإن شهد أهل بلد آخر»**؛ اگر روزه نگرفتی ولی بعداً اهل بلد دیگری شهادت دادند، **«[أنّهم رأوه] فاقضه»**؛ شما قضا بکن. **«و إذا رأيته وسط النهار فأتم صومه إلى الليل»**؛ مرحوم سید بحر العلوم به این ذیل کار دارند. قبلش ما به ترتیب جلو رفتیم.

جلسه آخری که محضر شما بودیم، عرض شد: «فان شهد اهل بلد آخر»، برای عدم لزوم اشتراک افق و خلاف فتوای مشهور فقهای پیشین، مرحوم آقای خوئی و عد دیگری نظرشان این بود که «بلد» اطلاق دارد. یعنی اگر روزه نگرفتید، هر شهری دیدند شما باید قضا کنید. اگر هم که روزه گرفتید «وقع فی محله».

در جلسه آخر عرض کردم؛ مثل کتاب مراسلات از مرحوم خوئی پذیرفتند که این روایت اطلاق دارد. فقط با قرائن خارجیه خواستند آن را تخصیص بزنند.

بازبینی #1
ایجاد شده 4 مه 2026 12:59:04 توسط ... .
به روزرسانی شده 4 مه 2026 12:59:41 توسط ... .